

DESATERO PRO PRVNÁČKA

1. Zním svoje jméno a příjmení, vím, jak se jmenují rodiče.
2. Umím se obléknout i převléknout do cvičebního úboru, a to tak rychle, aby nikdo z mých kamarádů nemusel na mne čekat. Umím na tkaničce udělat mašličku.
3. Umím uklidit knížky, pastelky a hračky tam, kam patří.
4. Dovedu kreslit tužkou a pastelkami i malovat barvami.
5. Poznám barvu červenou, modrou, zelenou, žlutou, hnědou a černou.
6. Umím vystřihnout obrázek nůžkami.
7. Dovedu si připravit svačinku na ubrousek a po jídle si umýt ruce.
8. Dovedu poslouchat maminčino vyprávění se zájmem a v klidu.
9. Televizní pohádky, filmy a písničky pozorně sleduji a povídám si o nich s rodiči.
10. Do aktovky si sám uložím věci, a to tam, kam patří.

DESATERO PRO RODIČE PRVNÁČKA

1. Každý den kontroluji aktovku za přítomnosti svého prvňáčka.
2. Každý den ostrouhám tužky, dítě jich má mít v zásobě několik.
3. Pomáhám dítěti v přípravě školních pomůcek za jeho přítomnosti, společně je dáváme do aktovky.
4. Školní pomůcky koupím raději až po poradě s vyučujícím.
5. Přípravu na vyučování rozdělím dítěti na kratší časové intervaly, nejlépe 2x 15 minut.
6. Příprava na vyučování by měla probíhat v klidném a příjemném prostředí, aby se dítě mohlo soustředit na svou práci.
7. Příprava na vyučování má být pravidelná, aby si dítě upevnilo pracovní návyky.
8. V klidu si povídám s dítětem o tom, co prožilo ve škole, snažím se odpovědět na jeho dotazy.
9. O společných kulturních zážitcích (rozhlas, televize, kino, divadlo, koncerty) si s dítětem vyprávím, snažím se mu vysvětlit, čemu nerozumělo. Tím rozvíjím nenásilnou formou jeho rozumové vnímání.
10. Svě dítě raději pohladím, pochválím za drobné úspěchy. Snažím se nezlobit se, když se mu ve škole něco nedaří.

V září nastává v životě šestiletých dětí důležitá změna - mění se ve školáky a zůstanou jimi řadu let. Na úspěšném začátku velmi záleží. Zkušenosti z první třídy rozhodují často i o dalších školních letech a o vztahu dítěte ke škole vůbec. Aby byly první krůčky kluků a holčiček ve škole co možná nejsnazší, je třeba, aby už z domova přišli vybaveni určitými dovednostmi. Pokud si nejste jisti, zda je váš prvňák - čekatel na první třídu dobře připraven, přečtěte si pozorně následující zásady:

Dítě, které jde do první třídy, by mělo umět:

- správně **vyšlovovat všechny hlásky**;
- umět poslouchat pozorně pohádku nebo jiný text a zjednodušeně vyprávět obsah;
- umět reagovat i na cizího dospělého, vyřídit jednoduchý vzkaz, obstarat jednoduchý nákup;
- být schopné pracovat samostatně ve skupině dětí, jak je zvyklé v mateřské škole nebo v zájmovém kroužku;
- vydržet sedět nad zadaným úkolem **alespoň 15 minut a být schopné práci dokončit**
- umět recitovat básničku, zazpívat písničku;
- **vědět, jak se jmenuje, kde bydlí, kolik je mu let, znát dny v týdnu**;
- **hrát jednoduché hry - domino, pexeso, člověče nezlob se, skládat puzzle**;
- počítat do pěti;
- umět držet správně tužku mezi palcem a ukazováčkem, aby **konec tužky mířil k rameni, netlačit**, kreslit tak, aby tužka lehce klouzala po papíře;
- vystříhovat jednoduché tvary;
- poznat sluchem první a poslední hlásku ve slově;
- být samostatné v oblékání, umět si zapnout knoflíky, **zavázat tkaničky**, samostatně dodržovat hygienu, umýt si ruce samostatně se najíst příborem;
- být dost velké, aby **uneslo tašku**, která i v první třídě může vážit **3 - 4 kilogramy**;
- umět pozdravit, poprosit, poděkovat.

Jak vidíte, je toho dost. Má dítě, na které čeká škola, také nějaké nároky, může od rodičů něco očekávat? Jak by mu rodič, zákonný zástupce mohl pomoci? Na to najdete odpovědi v následujícím textu.

Prvňák potřebuje či má mít od rodičů, zákonných zástupců:

- nárok na vhodný denní režim, na uspořádání dne tak, aby bylo mimo domov co nejméně (např. nemuselo chodit ráno do družiny), mělo čas na odpočinek, hru a pobyt venku;
- možnost psát úkoly odpoledne co nejdříve a **v první třídě se nezabývat školními věcmi déle než 30 minut;**
- rodiče by mu měli zajistit a obstarat všechny věci, které škola vyžaduje, aby se nedostalo do zbytečných těžkostí či nepříjemných pocitů, pokud mu něco chybí;
- rodiče ho první den do školy doprovodí, dle volby stráví čas ve třídě nebo počkají před školou, slavnostně ho obléknou, popřípadě vyfotografují či natočí pomocí kamery, připraví dobrý oběd nebo večeři;
- pěkný pracovní koutek včetně psacího stolečku a místa na školní věci;
- právo na klid při ranním vypravování, aby šlo do školy dobře naladěné;
- na své vlastní tempo, nemělo by slyšet slovo „dělej rychle“;
- povzbuzovat a chválit, i když rodič třeba není se všemi jeho výsledky spokojen;
- alespoň v první třídě pomoc rodičů při vypracování domácích úkolů.

Dítě ocení, když si rodiče uvědomí, že škola není to jediné a nejhlavnější, že je řada dalších činností, které může dítě dělat a být v nich úspěšné.

Rodiče, pokusme se společně, aby vztah mezi námi a dětmi byl takový, aby se o všem problémech, starostech i radostech dalo otevřeně mluvit a pak se jistě najde i řešení. Přáli bychom všem začínajícím školákům i rodičům, aby jim škola přinesla více radostí než starostí.

Na otázku: „**Co dítě potřebuje nejvíce?**“ je vlastně jediná a stručná odpověď: „**Dítě potřebuje 3 P = pozornost, porozumění a pohodu, především lásku, pochopení, shovívavost a toleranci, ale nejvíce lásku...**“

... dítě je třeba upřednostnit, a to vždy a všude. Jde zejména o aktivní účast dítěte, a to v životě rodiny, ve škole i ve společnosti.“

Pokud by někteří rodiče měli zájem dozvědět se více, mohou použít i dostupnou literaturu, např. knihu **Je vaše dítě připraveno do první třídy?** z nakladatelství Portál.

